

BIBLIOGRAFIE

1. CIOCIRLAN, V., 1988-1990, Flora ilustrată a României, Vol. I și Vol. II., Ed. Ceres, București.
2. DIHORU, GH., I. TUCRA., A. BAVARU., Flora și vegetația rezervației "Fintinița" din Dobrogea. Ocrotirea naturii, tom 9, nr. 2., Ed. Academiei R.S.R., București.
3. LEHRER, A.Z. - M. MARIA LEHRER, 1990, Cartografierea faunei și florei României (Coordonate arealografice), Ed. Ceres, București.
4. TUCRA, I., 1960, Plante noi și rare pentru flora Dobrogei, S.S.N.G. din R.P.R. (1957-1960), Comunicări de botanică, București.
5. TUCRA, I., 1970, Rezervația Valu lui Traian, S.S.B. din R.S.R., Comunicări de botanică - A - VI-a Consfătuire Națională de Geobotanică (Dobrogea, Delta Dunării 17-26 VII 1968), București.
6. TUCRA, I., 1970, Vegetația ierboasă de la Atmagea, SSB din RSR, Comunicări de botanică - A - VI-a Consfătuire Națională de Geobotanică (Dobrogea, Delta Dunării 17-26 VII. 1968) București.
7. ZAHARIADI C., I, TUCRA, 1963, Contribuții la flora și vegetația Dobrogei, Comunicările Academiei R.P.R. tom. XIII vol. 4, Ed. Academiei R.P.R., București.
8. x 1952-1976, Flora R.S.R. Vol. I-XIII., Editura Academiei x x R.S.R., București.

Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj.

1992/93, XXII-XXIII

SPECII DE PANEROGAME DISPARUTE SAU CU PREZENTA
DUBIOASA IN FLORA ROMANIEI (II)

D. PAZMANY, EUGENIA CHIRCA

Abstract

PAZMANY, D., E. CHIRCA, 1993, Dubious or disappeared phanerogamic species from Roumania (II) (In Romanian). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., XXII-XXIII, 81-94. In this second paper are presented 29 monoclamydeous and dialypetalous Dicotyledonatae species, 20 of which, emphasized by a frame, are considered to be disappeared definitely from Romanian flora.

Key words: Monoclamydeae, Dialypetales, dubious and disappeared species, Roumania.

Address: Universitatea de Științe Agricole, Disciplina de Botanică, 3400 Cluj-Napoca, str. Mănăstirii, România.

Received: 15.9.1992.

În continuarea studiilor noastre referitoare la specii de fanerogame dispărute sau a căror prezență a devenit dubioasă în flora țării am analizat situația speciilor Dicotyledonatae aparținătoare a claselor Monoclamydeae și Dialypetales. În urma acestor studii am constatat un număr de 20 de specii dispărute și 10 specii a căror prezență a devenit dubioasă. Aceste specii aparțin ordinelor Malvales, Geraniales, Ranunculales, Ericales, Hamamelidales, Urticales și Umbellales.

În studiile noastre ne-a fost de mare folos lucrarea Flora ilustrată a României a lui V. CIOCIRLAN, apărută recent.

Tranziția spre această lucrare, cu această ocazie, și prezenta noastră de față în discuția din flora țării a speciilor cuprinse în lucrarea noastră doar convingerea autorilor. Nu se poate exclude posibilitatea, ca

unele dintre aceste specii să fie regăsite din nou pe meleagurile noastre.

În continuare prezentăm în ordinea lor alfabetică speciile care le considerăm dispărute sau cu prezență dubioasă în flora țării, cele dispărute fiind evidențiate printr-un chenar.

Alchemilla plicatula GARD.

Citată prima dată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, I:96 sub A. alpina) din Munții Bucegi, apoi de T.KOTSCHY (1853:276 sub A. alp.) din Valea Zănelor (Mții Făgărașului). M.FUSS (1866:209 sub A. alp.) la datele amintite mai adăugă Muntele Gemenei din Mții Rodnei. F.SCHUR (1866:874 sub A. alp.) aminteste din Mții Bucegi pe baza exemplarelor colectate de C. SCHREINER. L.SIMONKAI (1886:224 sub A. alp.) o cuprinde în flora Transilvaniei cu datele lui BAUMGARTEN și KOTSCHY, precizând că a revizuit planta colectată de BAUMGARTEN, dar pe eticheta ei lipsea locul colectării. A.BUCIA (1966:684 sub A. conjuncta) cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă, adăugând la răspundere Muntele Ceahlău și menționând că „în timpul din urmă nu s-a mai aflat”. Mai târziu A.BELDIE (1977:263) cuprinde în flora României doar cu semn de întrebare mențiunea „nu s-a confirmat”. V.CIOCIRLAN (1988:320) nici nu o mai cuprinde în determinantul său, amintind că a mai fost semnalată, fără să fi confirmată. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Anemone baldensis L.

A fost semnalată din Mții Rodnei și Mții Călimanului de mai mulți autori. Astfel J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, II:107), J.ERCSEI (1844:86), RECKERT (1855:19), F.SCHUR (1859:129) și P.PORCIUS (1878:1). Exemplarele păstrate în herbarul Muzeului Botanic din Cluj au fost colectate de A.CZETZ (1851) și de G.WOLFF (1876). A.NYARADY (1953:514) o descrie în flora României ca specie existentă, dar menționează că de la P.PORCIUS încoace n-a mai regăsit-o nici un botanist care a studiat aceste munți. A.BELDIE (1977:144) și V.CIOCIRLAN (1988:153) o consideră ca specie existentă în flora țării. Deoarece, exemplarele acestei specii n-au mai fost regăsite de mai mult de un secol, noi o considerăm ca dispărută din flora României.

Apium repens (JACQ.) RAHB.

Este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, I:248 sub Sium repens) de la Miercurea Ciuc, Lueta și Teleac (jud. Harghita). F.SCHUR (1866:247 sub Helosciadium repens) o semnaleză de la Sibiu. L.SIMONKAI (1886:251 sub Helosciad.r.) preia în flora Transilvaniei datele amintite, dar numai cu semn de întrebare, deoarece planta n-a mai regăsit-o în herbarul lui BAUMGARTEN. I.TODOR (1958:451) cuprinde în flora României cu semn de întrebare, citind doar datele lui BAUMGARTEN. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Astragalus galegiformis L.

Este semnalată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, II:361) de la Reșie Montana și Abrud (jud. Alba), precum și din fînețele de la Hunedoara. A.KANITZ (1879:33) o citează din nordul Moldovei. L.SIMONKAI (1886:188) consideră dubioasă prezența ei în flora Transilvaniei. El a revizuit un exemplar bine determinat, păstrat în herbarul lui BAUMGARTEN, dar fără indicarea locului colectării. M.GUȘULEAC (1957:270) o consideră „ca plantă dubioasă la noi”. A.BELDIE (1977:287) consideră plantă dubioasă în flora țării, iar după V.CIOCIRLAN (1988:380) prezența ei în flora noastră nu este confirmată. Noi o considerăm ca o specie dispărută din flora României.

Astragalus sulcatus L.

Este semnalată de F.SCHUR (1866:163) din pajști umede dintre Zam și Dobra (jud. Hunedoara), iar S.JAVORKA (1926:634) o descrie din valea Timigului (jud. Brașov). După L.SIMONKAI (1886:188) A. sulcatus semnalată de SCHUR este identică cu A. austriacus. M.GUȘULEAC (1957:262) o cuprinde în flora României cu datele lui SCHUR și JAVORKA. Aceste date figurează și în determinantul lui A.BELDIE (1977:289) și V.CIOCIRLAN (1988:383). Ne fiind regăsită ulterior, prezența ei în flora României noi o considerăm dubioasă.

Bunias erucago L.

Este semnalată de F.SCHUR (1866:73) de la Slimnic și Ruși (jud. Sibiu), apoi mai târziu (1877:91) de la Zam (jud. Hunedoara). L.SIMONKAI (1886:104), pe baza datelor publicate de SCHUR, preia în flora Transilvaniei, dar contestă deja prezența ei prin locurile enunțate. În herbarul lui SCHUR păstrat la Lvov botanistul polonez H.ZAPALOVICZ (1913) găsește un exemplar colectat la vest de Sibiu. E.I.NYARADY (1955:150) bazându-se pe această confirmare, cuprinde specia în flora României, referindu-se

se și la semnalarea lui J. HEUFFEL (1858) din Banat. După SCHUR n-a fost regăsită de nimeni, noi o considerăm ca dispărută din flora României.

Ceratocephalus falcatus (L.) PERS.

Prima dată este semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:133 sub Raculus falcatus) de la Cluj, Alba Iulia, Deva și Mintia (jud. Hunedoara). J. HEUFFEL (1858) o amintește din Banat fără localitate. F. SCHUR (1866:11) citează specia dintre Tâlmăciu și Vesten (jud. Sibiu). A. KANITZ (1879:4) citează după J. EDEL din Moldova. L. SIMONKAI (1886:43) nu o cuprinde în flora Transilvaniei, considerând ca datele lui BAUMGARTEN și SCHUR referitoare la această specie aparțin la C. orthoceras. I. PRODAN (1935:108) amintește după Z. PANTU (Db.n.53) de la Caverna Dobrogea. A. NYARADY (1953:547) o cuprinde în flora României cu răspundere în Banat și Moldova, menționând că în Moldova n-a fost confirmată. Tot numai la Banat se referă și A. BELDIE (1977:176), dar cu mențiune „neconfirmată”. V. CIOCIRLAN (1988:158) nu o cuprinde în determinatorul său, menționând „nu a fost confirmată la noi în țară”. Noi o considerăm ca o specie a cărei prezență a devenit dubioasă în flora României.

Chenopodium welffii SIMK.

Specie endemică pentru flora României, descrisă în 1879 de L. SIMONKAI lângă orașul Turda (jud. Cluj). Exemplarele păstrate în herbarul Muzeului Botanic din Cluj provin de la această stațiune și au fost colectate în anii 1911 și 1913. A. BORZA (1947:73) pe lângă această stațiune citează și din Muntenia, dar cu semn de întrebare. I. PRODAN (1935:111) o cuprinde în flora României cu stațiunile de lângă Turda și de lângă Cîmpul Moldovenesc. A. BELDIE (1977:108) consideră dubioasă prezența ei în flora României. Noi o considerăm dispărută din flora țării.

Coronilla coronata L.

Este semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:365 sub C. montana) de pe Dealul Tîmpa de la Brasov. A. KANITZ (1879:32) o citează din Moldova Superioară. L. SIMONKAI (1886:190) consideră dubioasă prezența ei în flora Transilvaniei, deoarece n-a mai regăsit-o în herbarul lui BAUMGARTEN. I. PRODAN (1939:547) o cuprinde în determinatorul său sub forma de „Notiță”, referindu-se la citația din Moldova a lui KANITZ. A. BORZA (1947:167) o cuprinde în Conspectul Florei României cu răspunderea în Moldova. A. NYARADY (1957/a:331) include în flora României cu citația lui BAUMGARTEN. Tot numai cu această dată figurează în determinatorul

lui A. BELDIE (1977:318) și al lui V. CIOCIRLAN (1988:388). Mai bine de un secol această specie cu flori galbene, evidente ne fiind regăsită, noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Coronilla cretica L.

Este semnalată de A. KANITZ (1879:33) din pădurile de la Mănăstirea Adam (jud. Suceava). I. PRODAN (1939:546), A. BORZA (1947:167), A. NYARADY (1957/a:331) și V. CIOCIRLAN (1988:388) o cuprind în flora României tot cu această dată. A. BELDIE (1977:318) consideră prezența ei în flora țării ca dubioasă. Prezența ei nefiind confirmată prin material de herbar, noi o considerăm ca specie cu prezență dubioasă în flora României.

Coronilla vaginalis LAM.

Este citată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:366 sub C. minima) de la Roșia Montană (jud. Alba). L. SIMONKAI (1886:189) ne găsiind specia în herbarul lui BAUMGARTEN, prezența ei în Transilvania o pune sub semn de întrebare. A. BORZA (1947:167) nu o cuprinde în flora țării, prezența ei considerînd-o dubioasă. A. NYARADY (1957/a:331) o cuprinde în flora României cu citația lui BAUMGARTEN. Tot pe această citație se bazează A. BELDIE (1977:318) și V. CIOCIRLAN (1988:388) cînd o cuprind în determinatorul lor. De la BAUMGARTEN încoace nefiind regăsită noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Elatine hydropiper L.

Specie semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, I:346) de la Turia de sub Dealul Pucioasa (jud. Covasna). L. SIMONKAI (1886:150) presupune că specia semnalată de BAUMGARTEN corespunde cu E. campyloperma, prezența lui E. hydropiper în Transilvania considerînd-o dubioasă. G. MOESZ (1908:20 sub E. oederi), mai târziu R. SOO (1940:82) deasemenea consideră îndoielnică prezența ei în Transilvania. După G. MOESZ (1908:21) exemplarele colectate de J. HEUFFEL din Banat sub această denumire corespund cu E. hexandra. E. TOPA (1955:543 sub E. gyroperma) o cuprinde în flora României ca specie prezentă, bazîndu-se pe datele lui BAUMGARTEN. A. BELDIE (1977:364) și V. CIOCIRLAN (1988:495) o cuprind în determinatorul lor bazîndu-se tot pe aceste date. Nefiind ulterior regăsită și lipsînd materialul de herbar, noi considerăm prezența ei în flora României ca dubioasă.

Elatine hexandra DC.

Prima dată a fost semnalată de J. HEUFFEL (1858:41) de la Lugoș din Banat. F. SCHUR (1866:126) o citează de pe Breaza din Mții Făgărașului. De la Timișoara este semnalată de V. BORBAS (1886:95) și L. TÓKES (1903:33). L. SIMONKAI (1886:150) o cuprinde în flora Transilvaniei referindu-se la citația lui SCHUR și tot la această specie încadrează și datele lui BAUMGARTEN (1816, I:346) referitoare la E. triandra. Tot SIMONKAI o citează mai târziu de la Oradea (1890:100) și de la Ineu din jud. Arad (1893:53). G. MOESZ (1908:17) după revizuirea datelor amintite mai sus găsește doar două stațiuni sigure a acestei specii: orașul Lugoș (pe baza exemplarelor colectate de HEUFFEL în 1824) și orașul Sibiu (după materialul găsit în colecția lui SCHUR). El consideră că s-au strecurat multe confuzii și greșeli în interpretarea speciilor de Elatine. Astfel le consideră îndeosebi datele de la Timișoara (BORBAS, TÓKES) și de la Breaza (SCHUR). La fel exemplarele colectate de P. KITABEL de la Ineu nu aparțin la E. hexandra (vezi: SIMONKAI) ci la E. hungarica. Tot după MOESZ (1908:19) exemplarele colectate de SIMONKAI de lângă Oradea sub denumirea E. hexandra aparțin speciei E. ambigua, iar citațiile lui BAUMGARTEN de la Sîmbăta de Jos și Făgăraș nu se pot referi decât la E. triandra sau E. ambigua, dar nici un caz la E. hexandra. E. TOPA (1955:542) consideră că specia este prezentă în flora României, luând în considerare numai parțial observațiile lui MOESZ. A. BELDIE (1977:364) și V. CIOCIRLAN (1988:495) o cuprind în flora României bazându-se pe datele incluse în Flora R.P.R. Luând în considerare că datele sigure și cele dubioase referitoare la existența acestei specii în flora României, se bazează pe exemplare colectate mai bine de un secol, noi o considerăm ca specie dispărută din flora țării.

Erodium ruthenicum M.B.

Prima dată a fost citată din Cîmpia Transilvaniei de la Făgăraș (jud. Mureș) de V. JANKA (1859:561 sub E. serotinum). Această dată este preluată și de F. SCHUR (1866:139). După L. SIMONKAI (1886:163 sub E. serot.) o citează din Dobrogea, unde specia a fost regăsită și de M. SINTENIS în 1875. I. SERBANESCU (1958:155), A. BELDIE (1977:325) și V. CIOCIRLAN (1988:427) subliniază că de la aceste date încoace prezența ei în flora țării n-a mai fost confirmată. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Gypsophila repens L.

Este publicată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, I:384) de la Lapașna și Rotunda din Mții Rodnei. Specia ulterior nefiind regăsită de L. SIMONKAI (1886:115) consideră prezența ei în Transilvania dubioasă. I. PROCIAN (1953:203) o consideră ca specie existentă în flora României, citând datele lui BAUMGARTEN. Prezența ei anterioră nefiind justificată cu material de ierbar, prezența ei în flora României noi o considerăm dubioasă.

Hacquetia epipactis (SCOP.) DC.

Este descoperită în Mții Făgărașului lângă Breaza de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, I:211 sub Astrantia epip.). M. FUSS (1866:253) o semnalează din Brașov pe baza exemplarelor colectate de F. KLADNY. L. SIMONKAI (1886:249) cuprinde specia în flora Transilvaniei pe baza datelor amintite. A. SOBZA (1947:195) o șterge din flora țării. I. TODOR (1958:347) o cuprinde în flora României cu semn de întrebare, bazându-se pe datele lui BAUMGARTEN, menționând că „de atunci n-a mai fost regăsită”. A. BELDIE (1977) și V. CIOCIRLAN (1988) nu o cuprind în determinantul lor. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Laburnum alpinum (MILL.) GRIS.

A fost semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:346 sub Cytisus laburnum) din peșterile submontane ale Parîngului și de F. SCHUR (1866:146 sub Cytisus alpinus) din Mții Făgărașului și Mții Retezatului. L. SIMONKAI (1886:171 sub Cyt. alp.) o cuprinde în flora Transilvaniei, dar menționează că exemplarele acestei specii lipsesc din herbarul lui BAUMGARTEN. E. TOPA (1957:74) cuprinde specia în flora României pe baza datelor lui BAUMGARTEN și SCHUR, dar prezența ei o consideră dubioasă, deoarece planta n-a mai fost regăsită ulterior. A. BELDIE (1977) și V. CIOCIRLAN (1988) nu o cuprind în determinantul lor. Laburnum alpinum este un arbust ce nu se poate confunda cu altă specie, astfel încât observațiile lui BAUMGARTEN și SCHUR par verosimile. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Oenanthe rabeis L.

F. SCHUR (1866:149) o citează de lângă Miercurea (jud. Mureșoara). După M. BRANDIA (1898:104) sub O. procurrans var. spinosissima este foarte comună în Dobrogea. A. NYÁRÁDY (1957:302) o cuprinde în flora României cu aceste date. În determinatorul lui A. BELDIE (1977:302) apare cu semn de întrebare. După V. CIOCIRLAN (1988:361) „nu este confirmată în flora R.S.R.”. Luînd în considerare că se poate confunda ușor cu O. rabeis f. spinosissima, prezența ei în flora României noi o considerăm dubioasă.

Spilanthus perpusillus L.

Este semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:367) de lângă Vlăeni (jud. Cluj), în Fînațele Clujului și de la Rușea (jud. Brașov). J. PREYN (1876:130) o recoltează de lângă Stana (jud. Sălaj). L. SIMONKAI (1886:190) o cuprinde pe baza acestor date în flora Transilvaniei. E. I. NYÁRÁDY (1941-44:325) consideră că planta nu mai trăiește în județul Cluj. A. NYÁRÁDY (1957:317) consideră îndoielnică prezența ei în flora României. V. CIOCIRLAN (1988:386) o cuprinde în determinatorul său tot pe baza datelor lui BAUMGARTEN. Noi o considerăm ca specie a dispărut din flora României.

Ranunculus pyrenaica L.

Este citată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:371) din Mții Bucegi, apoi de F. SCHUR (1866:64) din Mții Făgărașului. L. SIMONKAI (1886:92) o citează ca specie existentă în flora Transilvaniei, semnalînd că a recoltat exemplarele colectate de BAUMGARTEN, S. JAVORKA (1924:404) și A. BORZA (1947:118) consideră dubioasă prezența ei în Transilvania. E. I. NYÁRÁDY (1955:376) o cuprinde în flora României, dar menționează: „Mai recent n-a fost regăsită”. A. BELDIE (1977:210) o cuprinde în flora României cu semn de întrebare, referindu-se numai la stațiunea de la Mții Făgărașului. În lucrările sale privitoare la Mții Bucegi (1967-1972) nu ia în considerare această specie. V. CIOCIRLAN (1988:42) o consideră ca specie existentă în flora României cu răspundere în Mții Bucegi. Luînd în considerare că de la BAUMGARTEN și SCHUR încă nu s-a mai fost regăsită de nimeni, noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Potentilla clusiana JACQ.

Este semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, II:67) din Mții Făgărașului de pe Mt. Viștea și Drăguș. F. SCHUR (1866:187) sub Fragariastrum clusianum), M. FUSS (1866:203) și L. SIMONKAI (1886:223) o cuprind în flora Transilvaniei referindu-se la datele lui BAUMGARTEN. SIMONKAI semnalează că a văzut planta colectată de BAUMGARTEN. M. GUSULEAC (1956:605) o cuprinde în flora României ca specie existentă, dar menționează că de la BAUMGARTEN încă n-a mai fost regăsită. A. BELDIE (1977) și V. CIOCIRLAN (1988) nu o cuprind în determinatorul lor nici ca specie dubioasă. Noi considerăm, că a dispărut din flora României.

Ranunculus hybridus BIRIA

A fost prima dată semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1846:54) sub R. pseudothera) din Mții Bucegi. F. SCHUR (1866:15) o citează din Mții Bucegi, din Mții Rednei de pe Muntele Cerongis și din Mții Făgărașului de la Lacul Bilea. L. SIMONKAI (1886:46) menționează că a văzut exemplarele speciei conservate în herbarul lui SCHUR din Lvov, prezența ei în Transilvania o consideră tetuși dubioasă. A. NYÁRÁDY (1953:595) o cuprinde în flora României numai cu semn de întrebare, menționînd că este „foarte rară și dubioasă”. A. BELDIE (1977:169) o cuprinde în determinatorul său tot cu semn de întrebare. V. CIOCIRLAN (1988:162) o șterge din flora României, menționînd că „prezența speciei... nu s-a confirmat”. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Ranunculus pseudofluitans (SYME) NEWBOULT

Este semnalată de F. SCHUR (1866:11) sub Batrachia rigido SCHUR) de lângă Sibiu (Dt. Altenberg) și dintre Ocna Sibiului și Mindra (jud. Sibiu). Probabil tot la această specie se referă și T. KOSCHY (1853:276) sub Ranunculus aquatilis var. alpicola KOTSCHY n.n.) citînd din Mții Sibiului. L. SIMONKAI (1886:43) sub Ranunculus carinatus (SCHUR) SIMONKAI) menționează că a văzut materialul colectat de SCHUR și păstrat în herbarul din Lvov. A. NYÁRÁDY (1953:159) o cuprinde în flora României ca specie existentă, referindu-se doar la datele lui SCHUR și KOTSCHY. A. BELDIE (1977:167) și V. CIOCIRLAN (1988:159) se bazează tot pe aceste date, cînd o consideră prezentă specie în flora României. Luînd în considerare că mai bine de un secol n-a mai fost regăsită de nimeni, noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Sisymbrium austriacum JACQ.

Este semnalată de F. SCHUR (1866:55) din Sibiu și (var. acutangulum

KOCH) din culturile de lucernă și trifoi din Selimbar (jud. Sibiu). Tot el precizează existența acestei specii în Herbarul Transilvan, fiind colectată de J. LERCHENFELD în anul 1780. După SCHUR specia nu mai fost regăsită de nimeni. L. SIMONKAI (1886:84) șterge din flora Transilvaniei atât specia cât și varietatea sa, menționând că din herbarul lui SCHUR din Lvov lipsește această plantă. Bazându-se pe amănunțimile lui SIMONKAI, datele lui SCHUR nu sînt preluate de marii botanici ca S. JAVORKA (1925), I. PRODAN (1939) și A. BORZA (1947). E. I. NYARADY (1955:123) cuprinde totuși specia în flora României ca „plantă rară și chiar dubioasă”, referindu-se la datele lui SCHUR. Dacă există cîndva această specie, atunci a dispărut din flora țării. Cândată noi considerăm prezența ei în flora României ca dubioasă.

Suaeda splendens (POUR.) GREIN. et GODR.

Singura stațiune din țară, de unde a fost colectată încă în secolul trecut de V. JANKA, este lângă lacul Razelm din jud. Tulcea. I. PRODAN (1939:278), A. BORZA (1947:76), I. MORARIU (1952:576), A. BELDIE (1977:113) și V. CIOCIRLAN (1988:252) cînd cuprind această specie în flora României se referă la această stațiune. De la JANKA încoace n-a mai fost regăsită de nimeni, noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Thesium ebracteatum HAYNE

J. CH. G. BAUMGARTEN o semnalizează prima dată (1816, I:189) din Făgăraș și apoi F. PORCIUS (1879:50) de la Racla (jud. Bistrița-Năsăud). L. SIMONKAI (1886:478) o șterge din flora Transilvaniei. I. MORARIU (1952:576) o cuprinde din nou în flora României ca specie existentă, citînd înalarea lui PORCIUS și bazîndu-se pe exemplarul colectat la Cluj de G. WOLFF în 1854 și păstrat în Herbarul Universității din Cluj. A. BELDIE (1977:90) și V. CIOCIRLAN (1988:448) o consideră ca specie existentă în flora țării. Noi considerăm specia dispărută din flora României.

Thesium rostratum MERT. et KOCH

F. SCHUR (1866:590) o citează prima dată din Mții Făgărașului de la Buzău și Breazei. D. BRANDZA (1879-1883) o semnalează de la Mănăstirea Săpânța. L. SIMONKAI (1886:478) consideră că planta lui SCHUR este de fapt T. alpinum L., dar stațiunea din Făgăraș citată de SCHUR nu e cunoscută de în datele referitoare la T. alpinum. I. MORARIU (1952:373) o cuprinde în flora României ca specie dubioasă, referindu-se la datele citate mai sus. I. PRODAN (1939:243) o cuprinde în determinatorul său mai cu datele din Moldova. A. BELDIE (1977:90) o consideră tot ca

specie dubioasă la noi, iar după V. CIOCIRLAN (1988:450) nu crește la noi în țară. Noi o considerăm ca specie dubioasă în flora României.

Vicia hybrida L.

A fost semnalată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1916, II:339) de la Racegu de Jos și Rupea (jud. Brașov), de F. SCHUR (1866:168) de lângă Sibiu, iar de M. FUSS (1866:178) de la Sibiu și de la Sura Mare (jud. Sibiu). După L. SIMONKAI (1886:178) prezența ei în Transilvania este dubioasă, deoarece nici în herbarul lui BAUMGARTEN, nici în partea păstrată la Lvov din herbarul lui SCHUR planta n-a fost regăsită. S. TOPA și E. I. NYARADY (1957:389) o cuprind în flora României cu semn de întrebare, considerînd „plantă dubioasă la noi”. Noi considerăm, că această buruiănă asemănătoare cu Vicia pannonica, a dispărut din flora României.

Viola uliginosa BESS.

Este citată de F. SCHUR (1866:78) de la Cîrțișoara (jud. Brașov) pe baza exemplarelor colectate de L. REISSENBARGER, A. KAMITZ (1879:16) o indică din Moldova superioară după CH. GUEBHARD și J. CZIHAK, dar o cuprinde în enumeratia sa fără numerotare, considerînd prezența ei în România ca dubioasă. B. CSERNI (1879:28) o citează de la Alba Iulia. L. SIMONKAI (1886:107) contestă citația lui SCHUR și prezența speciei în Transilvania. Planta colectată de CSERNI la Alba Iulia, după SIMONKAI (1886:110) este identică cu V. pumila CHAIX. I. PRODAN (1939:635), citează specia din Moldova și din Maramureș. Ultima citație se bazează pe determinatorul lui S. JAVORKA (1925:727), care se referă însă la o localitate din Carpații Nordici din Ucraina („Bustyaháza”). G. GRINTESCU, M. GUSULEAC și E. I. NYARADY (1955:597) o cuprind în flora României ca specie existentă în țară, pentru prezența ei indicînd „Maramureș”, referindu-se la PRODAN. A. BELDIE (1977:358) o consideră dubioasă în flora țării, „prezența ei nu s-a confirmat”. După V. CIOCIRLAN (1988:500) V. uliginosa nu crește la noi. Prezența ei anterioară nefiînd suficient dovedită, noi o considerăm ca specie dubioasă pentru flora României.

R e z u m a t

PAZMANY, D., E. CHIRCA, 1993, Specii de fanerogame dispărute sau cu prezență dubioasă în flora României (II). Not. Bot. Hort. Agr. Cluj., XXII-XXIII, 81-94. În aceasta a doua lucrare, privind speciile fanerogame dispărute sau cu prezență dubioasă în flora României, sînt prezentate 29 specii dicotiledonate din subclasele Menechlamydeae și Dialyde-

talae, dintre care 20 de specii, evidențiate în lucrare printr-un chenar, sunt considerate dispărute din flora României.

Bibliografie

- BAUMGARTEN, J.CH.G., 1816, Enumeratio stirpium Magna Transsilvaniae Principatui. Tom. I-III, Vindebona.
- BAUMGARTEN, J.CH.G., 1846, Enumerationis stirpium Transsilvaniae indicinarum. Mantissa I. (sub red. M.FUSS), Tom. IV.
- BELDIE, A., 1955, Fam. Berberidaceae Torr. et Gray, in Fl. R.P.R., vol. III, 28.
- BELDIE, A., 1967, Flora și vegetația Munților Bucegi. București.
- BELDIE, A., 1972, Plante din Munții Bucegi. București.
- BELDIE, A., 1977, 1979, Flora României. Vol. I-II, București.
- BORBAS, V., 1886, Temesmegye vegetációja. Temesvár.
- BORZA, A., 1947, Censpectus florum Romaniae regionumque affinis. Cluj.
- BRANDZA, D., 1879-1883, Prodromul floriei Române. București.
- BRANDZA, D., 1898, Flora Dobrogei. București.
- EUJA, A., 1956, Fam. Rosaceae Juss., in Fl. R.P.R., vol. IV, 161.
- CICCIRLAN, V., 1988, 1990, Flora ilustrată a României. Vol. I-II, București.
- CSERNI, J., 1879, Gyulafehérvár környékének növényzete. Gyulafehérvár.
- ERCSEI, J., 1844, Nemes Tordamegye flórája. Kolozsvárott.
- FREYN, J., 1876, Az 1871-73. évben Magyarországról keleti részeiben felfedezett növények jegyzéke. Mat. és Term.-tud. Közl., 13: 65.
- FUSS, M., 1866, Flora Transsilvaniae excursiora. Cibinii.
- GREIN, L., H.SYNGE, 1978, The IUCN Plant Red Book. Glan.
- GRINTESCU, G., M.GUSULEAC, E.I.NYARADY, 1955, Fam. Violaceae DC., in Fl. R.P.R., vol. III, 553.
- GUSULEAC, M., 1956, Genul Potentilla L., in Fl. R.P.R., vol. IV, 59.
- GUSULEAC, M., 1957, Genul Astragalus L., in Fl. R.P.R., vol. V, 25.

- HEUFFEL, J., 1858, Enumeratio plantarum in Banatu Temesiensi sponte crescentium et frequentis cultorum. Verhandl. K.-K. Zool.-bot. Gesellsch. in Wien, 8: 39-240.
- JANKA, V., 1859, Adnotaciones in plantas dicicas nonnullasque alias europeas. Linnea, 30: 549.
- JAVORKA, S., 1925, Magyar flóra. Budapest.
- KANITZ, A., 1879, Plantae Romaniae hucusque cognitae enumerat. Magy. Növényt. Lapok, 3: 1-204.
- KOTSCHY, T., 1853, Beiträge zur Kenntnis des Alpenlandes Siebenbürgen. Verh. zool.-bot. Gesellsch., Wien, 3: 271.
- MOESZ, G., 1908, Die Elatinen Ungarns. M. B. L., 7: 2-35.
- MOLDOVAN, I., D.PAZMANY, A.SZABO, E.CHIRCA, C.LEON, 1984, List of Rare, Endemic and Threatened Plants in Romania (I). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 14:15: 1-10.
- MOLDOVAN, I., D.PAZMANY, L.DRAGOȘ, 1989, List of Rare, Endemic and Threatened Plants in Romania (II). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 18-19: 67.
- MORARIU, I., 1952, Fam. Santalaceae R. Br. in Fl. R.P.R., vol. I, 360.
- MORARIU, I., 1952/a, Fam. Chenopodiaceae Ventenat. in Fl. R.P.R., vol. I, 4.
- NIKEFELD, H. (Gesamtleitung), 1986, Rote Listen gefährdeter Pflanzen Österreichs. Wien.
- NYARADY, A., 1953, Fam. Ranunculaceae A.L.Juss. in Fl. R.P.R., vol. II, 596.
- NYARADY, A., 1957, Genul Ornithopus L. in Fl. R.P.R., vol. V, 323.
- NYARADY, A., 1957/a, Genul Coronilla L. in Fl. R.P.R., vol. V, 324.
- NYARADY, E.GY., 1941-1944, Kolozsvár és környékének flórája. Kolozsvár.
- NYARADY, E.I., 1955, Fam. Cruciferae B. Juss. in Fl. R.P.R., vol. III, 102.
- PAZMANY, D., E.CHIRCA, 1991, Specii fanerogame dubioase sau dispărute din flora României. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 20-21: 55-62.
- POEJUS, F., 1878, Enumeratio plantarum phanerogamicum quendam Naszodiensis. Magy. Növényt. Lapok, 2: 1-64.
- PRCDAN, I., 1935, 1936, 1936/a, Flora Dobrogei. București. Vol. I-III.

- PRODAN, I., 1939, Flora pentru determinarea și descrierea plantelor cresc în România. Cluj.
- PRODAN, I., 1952, Genul Chenopodium L. in Fl. R.P.R., vol. I, 493.
- PRODAN, I., 1953, Fam. Caryophyllaceae Juss. in Fl. R.P.R., vol. I.
- RECKERT, D., 1855, Ausflug auf des Gebirge Keron bei Rodna. V.S.V. 6: 17.
- SCHUR, F., 1859, Botanische Reise durch Siebenbürgen. V.S.V., 10: 96, 137, 185.
- SCHUR, F., 1866, Enumeratio plantarum Transsilvaniae. Vindebene.
- SCHUR, F., 1877, Phytogeographische Mitteilungen über Pflanzenfauna aus verschiedenen Florengebieten des Oesterreichischen Kaiserstaates. Brünn.
- SERBĂNESCU, I., 1958, Fam. Geraniaceae F.St.Hil. in Fl. R.P.R., vol. VI, 116.
- SIMONKAI, L., 1879, Descriptiones plantarum novarum. Term. Füz., 3: 164.
- SIMONKAI, L., 1886, Erdély edényes flórájának helyesbitett forrása. Budapest.
- SIMONKAI, L., 1890, Nagyváradnak és vidékének növényvilága. N-Vár.
- SIMONKAI, L., 1893, Arad megye és Arad város növényvilága. Arad.
- SOC, R., 1940, A Székelyföld flórájának előmunkálatai. Kolozsvár.
- TODOR, I., 1958, Fam. Umbelliferae Juss. in Fl. R.P.R., vol. VI.
- TÖRÖS, L., 1905, Temesvár és környékének edényes növényzete. Temesvár.
- TOPA, E., 1955, Fam. Elatinaceae Lindl. in Fl. R.P.R., vol. V, 73.
- TOPA, E., 1957, Genul Laburnum Medik. in Fl. R.P.R., vol. V, 73.
- TOPA, E., E.I. NYARADY, 1957, Genul Vicia L. in Fl. R.P.R., vol. V, 389.

Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj.
1992/93, XXII-XXIII

CHAMPIGNONS DES ENTOMOPHTHORALES: ENTOMOPHTHORA,
ZOOPHTHORA ET CONIDIOPHORA

DOINA STANA

Abstract

STANA, D., 1993, Entomophthorales fungus: Entomophthora, Zoophthora and Conidiobolus (In French). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., XXII-XXIII, 95-102. The paper shows mushroom species of the Entomophthoraceae family known as „auxiliaries” of plants. Their classification from the systematic point of view in genera, subgenera and species is a matter of controversy. Morphological and ecological problems are discussed.

Key words: Phycomycetes, Entomophthora, Zoophthora, Conidiobolus, morphology, ecology.

Address: Universitatea de Stiinte Agricole, Disciplina de Botanică, 3400 Cluj-Napoca, str. Mănăstur 3, România.

Received: 3.4.1993.

Portrait: Les insectes tués par les champignons appartenant à cet ordre sont souvent retrouvés la tête en bas, près du sommet de la plante ou sur une autre partie exposée. Les petites insectes (pucerons et thrips) et les acariens infectés restent en colonies. Souvent rien ne trahit de l'extérieur la présence d'un champignon sinon des structures fongiques qui fixent les cadavres à leur support, ou le fait que ces derniers sont restés cramponnés. Parfois on voit des bandes de mycélium blanches, brunes ou verdâtres. Les pucerons atteints sont bruns (diverses tonalités), rarement noirs. Il arrive qu'à leur libération les spores forment une aureole blanche, plus ou moins étendue autour de la dépouille de l'insecte.